

да часто въ таинка погрѣшки, не е по правдѣ добрѣ юнги-архателъ, зачтото или не има вниманіе, или не е извѣстно да внимава, или сѧ лишава отъ благоразуміе. При това ешто начинъ-тъ спорадъ който можтъ да сѧ поправать тѣа погрѣшки.

Яко запишими едно количество вмѣсто друго кога-то сачинавамъ члѣна на Дневникъ-тъ Книгъ, щемъ поправимъ тѣа погрѣшки изъ единъ вторыи члѣни, изъ кой-то щемъ дополнимъ или извадимъ различъ-тъ на количество-то. Яко съмъ записахъ напримѣръ количество отъ колко-то требуваше да запиш; какъ-то: предадоухъ П. Николаевичу стокы за Гр. 1,000 и изъ члѣна на Дневникъ-тъ Книгъ го задолжихъ само изъ Гр. 800, чомъ познаж тѣа коя погрѣшка, ща сачинъ другъ члѣнъ, и ща го задолжъ изъ другы Гр. 200 и казавамъ пакъ, какъ-то и въ прѣвый члѣнъ: Петъръ Николаевичъ на: стокы, незабѣлжени за цѣнъ отъ стокы и проч. • • • и проч. • Гр. 200.

Изъ яко бы спорадъ погрѣшки да съмъ го задолжилъ вмѣсто Гр. 1000 изъ Гр. 1200; тогава изъ новъ члѣна ѿ го увѣрихъ изъ Гр. 200 и казавамъ: Стокы на Петъра Николаевича за забѣлжены-ты по-вечъ и проч. Гр. 200.

Съ тѣа новы члѣнове и сѧ прѣносваніе-то имъ въ Главни-тъ Книгъ щемъ доведемъ работы-ты въ истинно-то имъ състоаніе

Яко въ Дневникъ-тъ Книгъ задолжихъ единъ сметкъ вмѣсто другъ сметки, ща поправя погрѣшкъ-тъ и, като увѣрихъ сметкъ-тъ, какъ-то спорадъ погрѣши, ща го задолжихъ изъ увѣреніе на онѣи, коа-то требуваше да сѧ увѣри, всакога изъ сачиненіе на нарочны члѣнове, въ конъ-то требука да сѧ упомянува глаучена-та погрѣшка.

Яко бы кога-то гучинавамъ Дневникъ-тъ Книгъ да заборавиъ да запишъ иѣкой члѣнъ; ща поправя това мое забораваніе чомъ го разумѣякъ като запишъ заборавенъ члѣнъ изъ зачтото толъ члѣни не ѿе задръжава въ Дневникъ-тъ Книгъ рѣдовиъ датжъ, ща